

Υμεις, ἐπ' ἀλλ' εἶδος βρέπε-
 ες. ἐγὼ δ' ἰὼν ἦδη, λάθρα
 Βουλῆσμαι, τὲ δευτέρου
 Λαβὼν πν' ἄρτον, καὶ κρέας,
 Μασώμεθα τὸ λοιπὸν, οὕτω τῆς κόπω ξυωεί-
 ναι.

Σχόλια. ΑΛΛ' Εἶα.] τῆς τρίτης πειρᾶς οὐκ εἶχε καὶ
 κῶλα ἔξ. ὡν τὸ μὲν πρῶτον καὶ τελευτῶν τετραμετρα
 καὶ ἀκλιτικά, τὸ δὲ μετὰ ξὺ δὲ μετρα ἀκλιτικά, ὅπῃ τῶ
 τέλος διπλῶν ἔξω γενεῶν. ἢ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κώλου,
 ἢ τῇ τῶ τέλος. Εγὼ δ' ἰὼν.] δείκνυσιν ἐντεῦθεν ὡς
 τῶ οἱ δούλοι ποιῶν εἰώθασιν. τῶ κόπω] τῇ πει-
 ρᾶς πλοῦτον ὀπιμείλει. ἀπὸ θέματος τῆς μασώ δευ-
 τέρως συζυγίας, τὸ μασώμενος, ὡς κλώμενος.

GERARDVS. Nunc,] nunc, cōfecta demum
 via, quandoquidem eō ventum est quod tende-
 bamus, ad ædes scilicet Chremyli. εἶδος in aliam
 formam conuertimini: nam antea oues, capras,
 nautas, & sues finxerat. τρέπεσθ', τρέπεσθε. ἰὼν.
 Praet Carion, vt hero Chremylo senes aduētare,
 & iam haud procul esse nuntiet. λάθρα, clam,

A Ad pristinum forma decus:
 Ego hinc abibo clanculum,
 Et pane carnibúsque hero
 Surreptis, ubi probè satur
 Fuero, huic negotio quauam manum admo-
 uebo.

& infcio hero, bellè exprimit ingenium seruo-
 rum, qui vt lurcones sunt ita & furaces, post λα-
 βὼν ponendum λάθρα. μασώμενος, à themate
 μασάσθαι, mardo. Dum hoc dicit, gulose ali-
 quid se mandere fingit. οὕτω sic, nempe satiatus,
 & ventre cibis distento. κόπω, labori mihi futu-
 ro. Plutus enim & Chremylus posthac multa
 mihi præscribent facienda, quæ ventre expleto
 alacrius obibo, promptiúsque exequar. His di-
 ctis Carion statim senes deserit, ad Chremylum
 præcurrit, ad quem vbi peruenit, & aduentum
 chori appetere significauit, Chremylus, relicto
 in suis ædibus Pluto, obuiam choro ire conten-
 dit, quem exprorecta fronte, ambitiosáque ex-
 cipit salutatione.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Συλην δευτέρω.

Τεῖμεροι Ιαμβικοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ὅστιν ὦ νῆρες δημόται,
 Αρχαῖον ἦδη προσαγορεύειν, καὶ σαφῶν.
 Ἀσάζομαι δ' ὅπῃ προθύμως ἤκετε,

Σχόλια. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς.] κορωνίς, ὅτι εἰσάσιν οἱ
 ὑποκείμετα. οἱ δὲ εἰς οἱ ἰαμβικοί τεῖμεροι ἀκλιτικά
 εἰ. ὡν ὁ τελευτῶν. καὶ δὴ βαδίζω, ἀπὸ δ' ἐν νύ τ' αὐ-
 τὸ δρῶ. ὅ τ' ἄρ' ἔμελλος ὡς κενιθεῖς τῇ τύχη, κενιθεῖραν
 προσηγοριαν ὀπιμείλει. τὸ γὰρ χαίρειν, παλαιὸν ἔστι. πρὸ τῆς
 τῆς πῶν θεία χαίρειν, τὸ ἐν τῆς ὀπιμείλει γέγρα-
 πται Διονυσίῳ μονόβιβλον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει μὲν ὑπὸ
 Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ τῶ χαίρειν, γράφοντες πρὸς Αθ-
 ναίους πᾶς ἔλοι τοὺς ὄν Σφακίους. Κλέων Ἀθηνῶν
 τῆ βουλῇ καὶ τῶ δὲ χαίρειν λέγει τὸ αὐτὸ κενιθεῖραν π-
 ολιτικὸν καὶ πρὸς πῶν σωτῆρα ἀσύστατον. ἐκ τῆς σωτῆ-
 ρείας τῆς λόγου φασὶν ἀσύστατον, εἰ μὴ τις αὐτὸ λάθρα ἀ-
 παρήμερον ἀντὶ προσηγορίας ὡς τῶ πρὸς τῶ ποιητῆ.
 Πειρᾶν δ' ὡς κεν Ἰρῶες ὑπερκύσαντες Ἀχαιοὺς. Εμφα-
 νεῖται ἐπὶ τῶν, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα εὐτυχῆ-
 ῶντες, ἔτεροι τοῖς τρόποις γίνονται καὶ πρὸς ὑπεροφίαν
 χωροῦσι. καὶ γὰρ ἐκ τῶ τὸ χαίρειν κακόν. ἀλλὰ διότι
 πένης ὡν πρὸς τοὺς σωτῆρας τῶ τῶ ἔχοντες, ὅ τ' ἔ-
 λο ἀτιμάζει αὐτὸ, θείων μὲν τῶ βίου καὶ τῶ προσήμα-
 τῶ μετὰ βαλεῖν. σωτῆρα δ' ἐπὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον.

GERARDVS. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς.] id est, vos
 quidem saluere. Comprehensum posita hæc ver-
 ba vicem nominatiui gerunt, hoc sensu: Si in sa-
 lutandis vobis ego tantum dixero χαίρειτε (qui
 antea inopi mihi mos erat salutandi) existima-
 bo nunc ditior factus, me non satis pro mea di-
 gnitate facere, leuioríque vos excipere salutatio-
 ne. Αρχαῖον.] Quod à multo tempore innotuit,
 & iam vilitatius est, vt ineptum, nec satis plausi-
 bile reiicitur, quomodo & ingrátū dicitur quod
 est ἀπρόν, id est, aridum, exuccum, & inspidum.

ACTVS II. SCENA II.

Senarij Iambici.

D CHREMYLVS, CHORVS.

Vos iubeam saluere, ὁ populares mei,
 Insipida & obsoleta saluatio mihi
 Videtur. Itaque saluto more vos nouo:

Sentit Chremylus mutato vitæ genere, & forte,
 mutandam quoque salutandi formulam. προσα-
 γορεύειν, infinitium loco nominis προσηγορία.

Σχόλια. Ἀσάζομαι.] ἀσάζομαι φησιν, ἀτε κενό-
 τερον πρὸς πῶν ὑπονοίαν δέ. εἰ πῶν γὰρ μὴ ἔρεν χαίρειν,
 ἀσάζομαι φησιν. καὶ σωτῆρα μὲν ὡς. μαθωπλισμῶς
 μὲν τῶ ἔξω, καὶ ἀσούδαιος καὶ γοργῆς. καὶ μὲν συκρο-
 τήματος τινος. κατὰ βέλτακιν μὲν δέ, ἀντὶ τοῦ βρα-
 δείως τῶ τρυφερώς. βλάξ γὰρ ἔστι ὁ μαλθακεύμενος ἐν
 ὑποκρίσει τὸ σῶμα, καὶ βλακεία, ἢ μεθ' ὑπεροφίας ὀμιλία.

GERARDVS. Ἀσάζομαι.] Per hoc verbū
 saluatio notatur officiosior quàm per προσαγο-
 ρεύω, vel per προεῖπω. Nam qui ἀσάζεται, ob-
 uis vnus in illius complexum properat, quem
 summo excipit desiderio. Ὅ τῆ,] pro' ὅτι, πῶν a-
 bundante, vt in δηλονοτιῇ, quo de prius dictum.
 σωτῆρα μὲν,] pleno gradu, conspiranter, verbū
 militare, sumptū enim est ab acie ordinata quæ
 magno impetu fertur in hostem, huic aduerbio
 contrarium est κατὰ βέλτακιν μὲν remisè, lento
 incessu, quomodo ingrediuntur οἱ βλακεύοντες
 homines in obeundis negotiis cunctabundi &
 molles, quos lutum, lapillus, vel modicus cespes
 in via remoratur. ὅπως. Subaudire imperatiuum
 verbum, Atticorum est, ὁρᾶτε videte, ποιείτε, effi-
 cite, vel aliud quoddam simile. καὶ ἄλλα. f. κατὰ.
 videte vt in cæteris ac sequentibus aliis verbis,
 quomodo & fuistis in præcedentibus olim. Συμ-
 πρῶσται.] Militaris est hæc dictio. est συμπρῶ-
 στήτης, auxiliarius miles, & qui opis gratia alicui
 adiut. εἰσθε. Modus indicatiuus pro optatiuo
 εἰητε,